Dr. Stefano Scoglio: DŮKAZ, ŽE IZOLACE VIRŮ JE FRAŠKA

- CZ24 News | 30. října 2021

Začal jsem již v březnu 2020 s odsuzováním údajné izolace SARS-CoV-2, kterou primárně prováděl čínský tým Centra pro kontrolu nemocí (CCDC) pod názvem Zhu N. et al., a která vůbec nebyla izolací, protože neproběhla žádná purifikace viru, ale byla uskutečněna pouze kultivace bronchoalveolární tekutiny některých pacientů se zápalem plic na buňkách opičích ledvin.

Jak jsem tehdy řekl, tato bronchoalveolární tekutina, víceméně centrifugovaná, obsahovala asi 30 miliard částic podobných virům, z nichž většina byla humánního původu (exozomy, extracelulární vezikuly [váčky] atd.), které byly poté kultivovány na opičích ledvinných buňkách Vero E6.

Někdo by mohl namítnout: ale koho zajímá, jestli byl virus izolován, virus je a způsobuje onemocnění. Ale to je právě ten problém: abychom mohli říci, že příčinou onemocnění je virus, a nikoli, že je nemoc zapříčiněna mnoha dalšími možnými potravinovými, environmentálními a iatrogenními faktory (způsobenými samotnými léky a terapiemi), je nejprve nutné identifikovat virus, což znamená izolovat / vyčistit jej extrahováním z obrovské masy miliard virům podobných částic přítomných v pacientově tekutině; a poté, jakmile je izolován, je nutné ověřit, jestli je patogenní, jestli může způsobit onemocnění, což je možné pouze tehdy, když budu testovat materiál složený téměř výhradně z viru na pokusném zvířeti, protože i kdyby došlo k patogennímu účinku, pokud mnou testovaný materiál je vysoce heterogenní, tj. složený z velkého počtu dalších možných faktorů, nikdy nebude možné zjistit, zda ten virus, který předpokládám, že je příčinou nemoci (v tomto případě Covidu), je skutečně příčinou tohoto onemocnění. Stručně řečeno, toto je podstata těch základních principů mikrobiologie, jenž se nazývají Kochovy postuláty.

Ve svých dřívějších pojednáních (a ještě podrobněji v knize, kterou se chystám vydat) jsem poukázal na to, že vědci tyto Kochovy postuláty ani v nejmenším nesplnili a proto neexistuje žádná možnost potvrdit ani s jedním stupněm pravděpodobnosti, že bilaterální intersticiální pneumonie a plicní tromboembolie, které tvoří podstatu onemocnění Covid (nemoci, které vždy existovaly a před rokem 2020 se jim říkalo jejich vlastním jménem) jsou způsobeny virem, natož konkrétním virem SARS-CoV-2.

(Typická argumentace pseudo vědců – virologů proti nutnosti plnit Kochovy postuláty je ta, že byly sestaveny pro bakterie a tudíž se jimi nelze řídit. Rivers tyto postuláty posléze upravil pro viry, avšak ani těmito volnějšími postuláty nedokázali virologové kauzalitu mezi údajnými viry a jim připisovanými onemocněními prokázat. Postuláty si pak dále upravovali tak, že jim nakonec stačilo už jen ve vzorku nalézt úseky nukleových kyselin. Vývoj tohoto odklonu od řádné vědecké metodologie skvěle analyzuje Dr. Sam Bailey v tomto videu. Virologové si prostě po neúspěších plnit Kochovy/Riversovy postuláty uzpůsobili tyto postupy dokazování tak, aby nemuseli dokázat nic, pozn. redakce)

Kvůli této mé pozici jsem byl také tvrdě napaden, obviněn jako popírač, ale skuteční popírači jsou ti, kteří popírají skutečnou vědu a chtějí podat za jisté a prokázané pouze to, čím je pouhá hypotéza. Dnes moji pozici definitivně potvrzuje jeden z nejdůležitějších orgánů světového mainstreamového zdravotnictví, americký Center for Disease Control, neboli CDC.

Poté, co se objevila diskuse o údajném viru, se již v roce 2020 začaly dít podivné věci. V dubnu 2020 Evropská komise vydává následující prohlášení:

> *„Since no virus isolates with a quantified amount of the SARS-CoV-2 are currently available…".*
>
> „Protože v současné době není k dispozici žádný izolát s kvantifikovaným množstvím SARS-CoV2 …".[1]

A o něco později, v červenci 2020, to samé opakuje americký CDC:

> *„Since no quantified virus isolates of the 2019-nCoV are currently available…".*
>
> „Protože v současné době nejsou k dispozici žádné kvantifikované virové izoláty".[2]

Použil jsem prohlášení, abych ukázal, jak byla neizolace viru potvrzena i hlavními institucemi. Nicméně to prohlášení bylo zvláštní, protože i když se tvrdilo, že virus nebyl kvantifikován, stále se tak nebo tak mluvilo o „izolátech".

Podivnost spočívá v tom, že z logického hlediska je izolát skutečně kvantifikován: izolace znamená oddělení jakéhokoli materiálu, molekuly nebo organismu od celého komplexu, do kterého patří; tudíž v ideálním případě izolát tvoří 100% nového izolovaného materiálu, který se tak získá. Je možné, že nelze dosáhnout 100% kvůli přítomnosti některých nečistot, ale v každém případě bychom mohli hovořit o izolátu na +/- 95%. To by nebylo ideální, protože pokud si mám být jistý, že určitá bakterie nebo „virus" je patogenní, musím otestovat jeho patogenitu v čistém izolovaném stavu, jinak budu mít vždy pochybnosti, že eventuální patogenní účinek může být způsoben přítomnými nečistotami. Ale mohl bych alespoň mluvit o velmi vysoké 95% pravděpodobnosti.

Hlavní námitkou virologů na realizaci těchto purifikovaných izolátů je, že viry nemohou existovat mimo hostitelské buňky, a proto je nelze „izolovat" kromě prostřednictvím buněčných kultur.

Toto je neopodstatněná námitka: předpokládaný virus není živý organismus, tedy nemůže zemřít, je to molekula, a proto je-li izolován, pokud neproliferuje, zachovává si svou strukturu a v souladu s tím se může sám znovu aktivovat, jakmile je umístěn na jiné buňky. Takto by bylo možné definovat virus, sekvenovat správným způsobem genom, najít jej a kvantifikovat v buněčných kulturách, do kterých se umístí poté, co byl izolován. Bez předchozí izolace je kultivace kultivací bůhví čeho!

Kdybychom se chtěli přizpůsobit modifikaci Kochových postulátů provedenou v roce 1937 panem Riversem, můžeme také připustit, že pro testy patogenity by se nemusel použít izolovaný virus, ale buněčné kultury, ve kterých by se nechal virus proliferovat, ale abychom si mohli být jistí, že se jedná o buněčné kultury konkrétního viru, je nejprve nutné znát virus, který proto musí být předem izolován / purifikován. Stručně řečeno, bez předchozí izolace / purifikace viru nemá vše, co následuje, žádný smysl. To je důvod, proč tvrzení, že byl vytvořen nekvantifikovaný izolát, nedává smysl, je to protimluv. Rozpor, který v celé své závažnosti exploduje v nedávném oficiálním dokumentu od samotného CDC.

Americká CDC odpověděla na dvě žádosti o izolaci viru, které byly podané na základě *Freedom of Information Act (FOIA)*. Toto je odpověď na první žádost:

Zde je klíčová fráze:

> *„The SARS-CoV-2 virus may be isolated from human clinical specimens by culturing in cells."*
>
> „Virus SARS-CoV-2 lze izolovat z klinických lidských vzorků jeho kultivací v buněčné kultuře."

Toto potvrzuje to, co jsme tušili, a co jsem v posledních měsících opakoval: tam, kde je izolace procesem odčítání, to znamená, že od komplexu, do něhož patří, odečtete to, co chcete izolovat, pak je izolace identifikována multiplikačním postupem, kultivací, která je pravým opakem izolace.

Ve druhé žádosti FOIA byl tento prvek dále specifikován, protože ten, kdo žádost odeslal, dokonce uvedl slovníkovou definici izolace a to proto, aby se vyhnul hraní si s terminologií:

Žádost je tedy konkrétní a ptá se, zda byl virus izolován podle obecné definice „izolace", jak je uvedena ve slovníku:

> *„to set apart from others"* – „Oddělit od ostatních";
>
> *„Select among others – to separate from another substance so as to obtain pure or in a free state"*
>
> „Vybírat mezi ostatními – oddělit od jiné látky takovým způsobem, aby se získal čistý prvek nebo prvek ve volném stavu."

Tím nebylo možné požadavek obejít a toto je překvapivá odpověď CDC (kompletní dokument je přiložen v příloze):

> „**Definice „izolace", která je uvedena v žádosti je mimo možnosti, jakých je virologie schopna**, protože viry potřebují k replikaci buňky a buňky potřebují tekutou potravu. Nicméně virus SARS-CoV-2 lze **izolovat z humánního klinického vzorku tím, že se vloží do buněčné kultury**, což je **definice izolace, která je používána v mikrobiologii … "**

Když tedy virologové říkají, že izolovali virus, nemají na mysli, že jej očistili, oddělili od zbytku organického materiálu, ve kterém se nachází. Ne, mají na mysli opak, to znamená, že pro ně izolovat znamená rozmnožovat, snažit se o proliferaci, přesný opak významu pojmu „izolace".

Na žádost o objasnění, kterou předložil můj přítel a německý novinář Torsten Engelbrecht reagoval například kolektiv čínských vědců, kteří poprvé na světě uvedli, že izolovali SARS-CoV-2: [3]

Na otázku, zda byla ultracentrifugace biologického vzorku pacientů uskutečněná čínskými vědci provedena v hustotním gradientu (technika používaná k čištění biologického materiálu), vědci odpověděli:

„Jak bylo uvedeno výše, vzorky byly spíše obohaceny než čištěny …“

Toto potvrzuje to, co jsem řekl výše: proces běžně používaný ve virologii nečistí, to znamená, že neodečítá, ale obohacuje, jinými slovy, že znásobuje již tak superkomplexní sekreci pacienta ve stejně komplexní buněčné kultuře, protože opičí ledvinové buňky mají stejnou genetickou a molekulární komplexnost jako humánní buňky pacienta.

Výše uvedené prohlášení CDC představuje ohromující potvrzení, které je v tuto chvíli nesporné: **viry nelze izolovat**, ne ve správném slova smyslu, protože toto je „… mimo možnosti, jakých je virologie schopna“.

Již jsme reagovali na pochybnou výmluvu, kterou CDC ospravedlňuje tuto neschopnost izolovat, podle níž viry potřebují ke své replikaci buňky, ale opakujeme: CDC tvrdí, že viry potřebují buňky k tomu, aby se „replikovaly“, ne k přežití, právě proto, že virus, není živým organismem, nemůže zemřít, je to molekula nukleové kyseliny v lipoproteinové kapsli. Údajný virus, jako takový, lze izolovat jako jakoukoliv jinou molekulu, a jako u všech molekul je jejich aktivita dána jejich strukturou. Tedy izolací údajného celistvého viru, který si zachovává po purifikaci a analýze svoji strukturu, může být virus kultivován na zdravých buňkách a tato kultura může být použita pro testy patogenity.

Překvapivé je, že exozomy, které jsou k nerozeznání od virů a mají stejnou velikost a strukturu jako údajné viry [4], jsou oproti tomu izolovány správným způsobem [5]. Proč tedy virologové nedělají totéž? Možná proto, že by museli připustit, že se snaží izolovat potenciální super toxické viry, ale ve skutečnosti izolují neškodné exozomy? To by vedlo k testům patogenity, ve kterých by zcela chyběla toxicita a patogenní účinek, a tím by se samotné základy virologie ocitly ve smrtelné krizi.

A tak virologové trvají na vytváření nejasných kultur, bez jakékoli předchozí znalosti o viru, který chtějí testovat pomocí zcela zmanipulovaných a zfalšovaných testů patogenity.

Virologové tvrdí, že v buněčné kultuře je patogenní virus, protože buňky Vero (opičí ledviny), na které je umístěn extrakt sekretu pacienta, začínají umírat po 3 nebo 5 dnech. Bez jakékoli předchozí izolace viru, má být důkazem to, že v pacientově sekretu je přítomen patogenní virus, který zabíjí Vero buňky. Ale zejména, kdykoli je tento experiment „virologické izolace“ prováděn testem cytopatických efektů (buněčné patogenity) na buňkách Vero, virologové se nikdy neobtěžují provést adekvátní a správný kontrolní test, aby ověřili, co se stane se stejnými Vero buňkami bez zavedení jakékoli tekutiny pacienta. (Ideálně by měl být na druhý kontrolní vzorek umístěn extrakt sekretu prokazatelně zdravého člověka, pozn. redakce).

Někdy se kontrola provádí manipulativním způsobem: jak jsem zdůraznil v článku napsaném o údajné první izolaci viru čínským týmem Zhu et al. [6], čínští vědci provedli obvyklou buněčnou kulturu a zjistili, že buňky Vero začaly umírat po 4 dnech; zatímco během kontroly, to znamená bez jakéhokoli zavedení pravděpodobně infikovaného materiálu se stalo totéž, ale za 6 dní. To bylo interpretováno jako známka toho, že v kultuře kam byl umístěn pravděpodobně infikovaný materiál, byl virus! Ale kromě toho, že se dvoudenní rozdíl nezdá dostačující k vyvození jakýchkoli závěrů, autoři zatajili skutečnost, že tyto dvě kultury byly odlišné: kultury s „virem“ byly buňky rakoviny plic, zatímco kontrolní vzorky byly buňky Vero z ledviny opice, které jsou zjevně „robustnější“ a méně křehké než nádorové buňky. Bylo tedy zřejmé, že data neměla žádnou hodnotu. Ale obecně, ani tato falešná kontrola nebyla provedena.

Buňky ledvin opice jsou podrobeny testu cytopatogenity nikoli v neutrálním stavu, ale s přidáním antibiotik, hormonů a dalších syntetických živin; a vzhledem k tomu, že tyto složky jsou také

relativně toxické, je nutné potvrdit, že buněčná toxicita je způsobena virem a ničím jiným a je zapotřebí paralelně zkontrolovat, zda směs buněk Vero nedegraduje a nevyvolává sama o sobě toxické účinky, bez zásahu jakýchkoli sekrecí pacienta. Kontrola se však nikdy nedělala.

Tým Dr. Stefana Lanky, který takový kontrolní experiment učinil nedávno, studii dosud nedokončil, vynechal kroky přechodu na elektronový mikroskop a sekvenování, ale zveřejnil první výsledky, které jsou již nyní extrémně významné. (K datu psaní tohoto článku ještě dokončeny nebyly, nyní již jsou tyto kontrolní experimenty dokončeny zcela, pozn. redakce).

Zde nahoře vidíte diapozitivy buněčných kultur realizovaných týmem Dr. Lanky, **bez přidání jakýchkoli sekretů od pacientů pravděpodobně trpících virovou patologií**, ale je zde dodržen týmiž virology běžně používaný postup pro buněčnou kulturu údajného viru. Toto např. je postup popsaný skupinou výzkumníků amerického CDC pro izolaci SARS-CoV-2:

> „Klinické vzorky byly odebrány od pacienta, který onemocněl na COVID-19 během cesty do Číny a který byl identifikován ve Washingtonu, USA …Vzorky výtěru z nosohltanu (NP) a orofarynxu (OP) byly odebrány třetí den po nástupu příznaků, byly umístěny do 2-3 ml virového transportního média, byly použity pro molekulární diagnostiku a zmrazeny. Potvrzené vzorky pozitivní na PCR byly alikvotovány a znovu zmrazeny, dokud nezačala izolace viru…**K izolaci jsme použili buňky Vero CCL-81… Kultivovali jsme Vero E6**, Vero CCL-81, HUH 7.0, 293T, A549 a EFKB3 v Dulbeccově minimálním esenciálním médiu (DMEM), integrovaném s tepelně inaktivovaným fetálním hovězím sérem (5% nebo 10%) a antibiotiky / antimykotiky …Buňky Vero jsme pak trypsinizovali a resuspendovali v DMEM obsahující 10% fetálního hovězího séra, 2x penicilin / streptomycin, 2x antibiotika / antimykotika a 2x amfotericin B v koncentraci 2,5 x 105 buněk /ml… Poté jsme pěstovali naočkované kultury ve vlhkém inkubátoru při 37 ° C, v atmosféře 5% CO a denně jsme pozorovali **cytopatické efekty (CPE)** …Když byly nalezeny CPE …použili jsme 50 µl virového lyzátu pro celkovou extrakci nukleové kyseliny pro potvrzovací a sekvenční testy „[7]

Zde se opět potvrzuje, že izolace odpovídá svému opaku, vložení do kultivace, takovému vložení do kultury, které se provádí popsaným způsobem, na buňkách Vero E6, které však nejsou v čistém stavu, ale jsou smíchány s různými přísadami: třemi antibiotiky, které se mezi první a druhou fází zdvojnásobí nebo ztrojnásobí, a které jak z tohoto výrazu samo vyplývá, jsou přísady „anti-biotické“ [proti-životní]. Diapozitivy Dr. Lanky ukazují v horním pásmu 4 fáze ošetření buněk Vero v 1. dni a v dolním pásmu ty samé 4 fáze 5. den. 4 fáze postupu jsou stejné, jaké se používají ve virologii a podobné těm, které jsou popsány ve výše uvedeném článku CDC, s jediným rozdílem, že v tomto případě není přidán žádný sekret pacienta s Covidem: 1. den se začíná kultivací buněk Vero s malým množstvím antibiotika; ve druhé fázi se ke kultuře přidá směs živin a glutaminová báze + hovězí sérum; ve třetí fázi se antibiotikum zdvojnásobí / ztrojnásobí a s tímto přidáním se již první den projeví účinky buněčné degenerace; které se dále zhoršují přidáním syntézy genetického materiálu. Ve fázích 3 a 4, po 5 dnech, aniž by byly zavedeny jakékoli sekrety nebo tekutiny pravděpodobně patogenního pacienta, se buňky rozpadají ve stejném stavu degenerace (cytopatogenity), ke které dochází, když se přidá „patogenní“ sekrece.

Toto dokazuje, že cytotoxický efekt není způsoben žádným patogenním virem přítomným v pacientově sekretu, ale dochází k němu spontánně díky způsobu, jakým je strukturována buněčná kultura. Je tedy jasné, proč virologové nikdy nedělají tento typ kontroly, protože by museli přiznat, že sekrece plná údajných virů neprodukuje žádnou další toxicitu a patogenní efekt, než jaký se běžně

vyskytuje v buněčné kultuře sám o sobě.

Je to tedy definitivní potvrzení, kromě přiznání CDC, že nebyl izolován žádný virus SARS-CoV-2 a žádný virus nebyl skutečně prokázán jako patogenní.

Existuje poslední mezník, ke kterému se mohou virologové upnout, a tím je elektronový mikroskop. Vědci z týmu Zhu et al., kteří reagovali na žádost Torstena Engelbrechta a uvedli, že údajný virus nepurifikovali, ale naopak obohatili, implicitně tvrdí, že existenci viru však dokazují fotografie elektronického mikroskopu (EM) a že přípravy vzorků jsou přesně zaměřeny za účelem analýzy EM.

Toto citují a upřesňují, že nejde o „sedimentované, nepurifikované virové částice“:

Ale aniž by nejprve izolovali a analyzovali virus, jak vědí, že ty obrazy, které jsou vidět pod elektronovým mikroskopem, jsou obrazy patřící viru, který hledají, a nikoli jiného organismu, včetně lidského organismu, protože je známo, že sekrece lidských pacientů obsahují částice humánního genu (extracelulární váčky, exozomy atd.) až do 95 % materiálu? [8] Nevědí, je to jen hypotéza proměněná v jistotu, která zcela zastírá skutečnost, že existují fotografie exozomů realizované elektronovým mikroskopem, které jsou naprosto rovnocenné těm, které jsou přisuzovány koronavirům: (Kdy navíc není vůbec jasné, které struktury ze snímků jsou skutečně vlastní buněčné kultuře a které vznikají jako laboratorní artefakty způsobené samotnou přípravou vzorku pod elektronový mikroskop, pozn. redakce).

---

1. European Commission, Working Document of Commission Services, Current performance of 1 COVID-19 test methods and devices and proposed performance criteria, April 16 2020, p.19.
2. Center for Disease Control and Prevention, Division of Viral Diseases, CDC 2019-Novel 2 Coronavirus (2019-nCoV) Real-Time RT-PCR Diagnostic Panel, 13/07/2020, p.39).
3. Zhu N et al, A Novel Coronavirus from Patients with Pneumonia in China, 2019, N Engl J Med. 2020 Feb 20; 382(8): 727–733.
4. Giannessi F et al., The Role of Extracellular Vesicles as Allies of HIV, HCV and SARS Viruses, Viruses 2020, 12, 571; pp. 572-4
5. Li P. et al., Progress in Exosome Isolation Techniques, Theranostics. 2017; 7(3): 789–804.
6. Zhu N et al, A Novel Coronavirus from Patients with Pneumonia in China, 2019, N Engl J Med. 2020 Feb 20; 382(8): 727–733.
7. Harcourt J et al., Severe Acute Respiratory Syndrome Coronavirus 2 from Patient with Coronavirus Disease, United States, Emerg. Infect. Dis., Volume 26, Number 6, June 2020
8. Takeuchi S. et al., Metagenomic analysis using next-generation sequencing of pathogens in bronchoalveolar with respiratory failure, in Nature, SCIENTIFIC REPORTS (2019) 9:12909

ZDROJ: www.fluoridefreepeel.ca
AUTOR: Dr. Stefano Scoglio
PŘEKLAD: Hana Ferrara
PUBLIKOVAL: resetheus.org